lich in Comp. mit dem Obj. Nom. abstr. °भक्तित्व n.

भक्तिवँस् Adj. *geniessend*. Vgl. भक्तिवंस्, भक्तिवन्.

भक्त्य 1) Adj. *zu geniessen, zu essen, zu verspeisen, geniessbar, genossen —, gegessen werdend;* n. *ein solcher Gegenstand, Speise, Nahrung,* insbes. *eine feste Speise, die gekaut werden muss.* — 2) m. *Speise, Gericht.* Die v. l. hat st. dessen meistens भक्त, was wohl allein richtig ist.

*भक्त्यकार्, *°कारक (H. an. 5,3) und *भक्त्यंकार m. *Bäcker.*

*भक्त्यबीज m. *Buchanania latifolia* Râǵan. 11,65.

भक्त्यभोज्यमय Adj. *aus Speisen aller Art bestehend* MBh. 13,63,50.

भक्त्यभोज्यविकारवत् Adj. *mit Speisen verschiedener Art und mit Erholungsplätzen versehen* MBh. 14,59,11.

भक्त्यापण m. *ein Markt, auf dem Nahrungsmittel verkauft werden,* MBh. 2,21,25 (भक्त्यमाल्यापण).

*भक्त्यालाबु f. *eine Gurkenart.*

भग 1) m. *a*) (*Mittheiler*) *Brodherr, ein reicher* oder *gnädiger Herr, Schutzherr;* von Göttern, insbes. von Savitar. — *b*) N. pr. eines Âditja, Regenten des Mondhauses Uttarâ Phalgunî. Nach der Legende hat Rudra-Çiva ihn geblendet. — *c*) *das Mondhaus* Phalgunî. — *d*) *die Sonne.* — *e*) **der Mond.* — *f*) N. pr. eines Rudra. — *g*) *gutes Loos, Wohlstand, Glück.* — *h*) *treffliche Begabung, Herrlichkeit, Würde, Hoheit.* Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — *i*) *Lieblichkeit, Schönheit.* — *k*) *Liebesglück, Liebeslust, Liebe, Zuneigung.* Angeblich auch n. — *l*) *die Schamgegend,* bes. *die weibliche Scham.* Angeblich auch n.; am Ende eines adj. Comp. f. आ. — 2) f. भगा in der Stelle अम्बा वै स्त्री भगानाम्नी Kâṭh. 36,14. — 3) n. *a*) *ein best.* Muhûrta. — *b*) **das Perinaeum beim Manne* Râǵan. 18,47. — Nach den Lexicographen m. n. = यत्न (प्रयत्न), कीर्ति (यशस्), वैराग्य, इच्छा, ज्ञान, मुक्ति (मोक्ष), धर्म und स्त्री.

भगकाम Adj. (f. आ) *Liebesglück wünschend* Kâṭj. Çr. 5,10,17.

भगघ्न m. Bein. Çiva's.

भगण m. 1) *die Schaar der Sterne, — Gestirne, — Mondhäuser, der Zodiakus.* — 2) *der Umlauf im Zodiakus.* Auch überh. *Umlauf* (eines Planeten) Âryabh. 3,4.

भगत्ति f. *Glücksgabe.*

भगदत्त m. N. pr. eines Fürsten.

भगदा f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's.

भगदारण n. *eine best. Krankheit* Hemâdri 1,215, 22. Vgl. भगंदर 1).

भगदेव Adj. *die weibliche Scham verehrend, geil.*

भगदेवत Adj. (f. आ) *den* Âditja Bhaga *zur Gottheit habend.*

भगदैवत 1) Adj. *a*) dass. नक्षत्र n. = 2) 47,18. — *b*) *eheliches Glück bringend.* — 2) n. *das Mondhaus* Uttarâ Phalgunî.

भगदैवतमास m. *der Monat* Phâlguna.

भगधेय m. N. pr. eines Mannes VP.² 3,227.

भगन Paṅkar. 1,10,56 fehlerhaft für भगण.

भगनन्दा f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's.

भगनराय m. N. pr. eines Mannes.

भगनेत्रघ्न, °नेत्रनिपातन, °नेत्रकृन्, °नेत्रकृत्, *°नेत्रान्तक und °नेत्रापहारिन् (Hariv. 3, 86,26) Adj. als Beiw. Çiva's.

भगंदर m. 1) *Fisteln in der Schamgegend, an Blase, After* u. s. w. — 2) N. pr. eines alten Weisen.

*भगपुर n. N. pr. einer *Stadt.*

भगभक्त Adj. *mit Glücksgütern gesegnet.*

*भगभक्तक Adj. *Hurenwirth, Kuppler.*

भगम m. *der Umlauf der Gestirne* Hemâdri 1,77, 23. 78,1.

भगल N. pr. 1) m. eines Mannes. — 2) *f. आ einer Frau.

भगवच्छास्त्र n. Titel eines Abschnitts im Vârâhapurâṇa.

भगवत् Adv. *wie eine vulva* Comm. zu Vishṇus. 45,24.

भगवतीकेशादिपादस्तव m. Titel eines *Lobgedichtes* Opp. Cat. 1.

भगवतीगीता f. Titel eines Werkes.

भगवतीदास m. N. pr. eines Mannes.

भगवतीभागवत n. und भगवतीसूत्र n. Titel zweier Werke.

भगवत्त्व n. *der Stand —, die Würde* Bhagavant's, d. i. Vishṇu's.

भगवत्पदी f. Bez. *des mythischen Anfangs der* Gaṅgâ.

भगवत्पादभाषण n. Titel eines Werkes.

भगवत्यङ्ग n. Titel eines Ǵaina-Werkes. °वृत्ति f.

भगवत्स्वतन्त्रता f. Titel eines Werkes.

भगवदाराधनसमर्थन n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

भगवदीय m. *ein Verehrer* Bhagavant's, d. i. Vishṇu's. Nom. abstr. °त्व n.

भगवद्गीत 1) n. *die von* Kṛshṇa *gesungenen, verkündeten Worte.* — 2) f. आ Pl. (mit und ohne उपनिषद्) Titel des bekannten theosophischen Gedichts. °गूढार्थदीपिका f., °टीका f. (Opp. Cat. 1), °तात्पर्यदीपिका f. (ebend.), °भावप्रकाश m., °भाष्य n. (Opp. Cat. 1), °माहात्म्य n. (ebend.), °लघुव्याख्या f. (ebend.), °विवरण n. (Bühler, Rep. No. 423. fg.), °व्याख्या f. (Opp. Cat. 1) und °सारार्थसंग्रह m. Titel dazu gehöriger Werke.

भगवद्गुणदर्पण m. und °गुणसारसंग्रह (Opp. Cat. 1) m. Titel zweier Werke.

भगवद्दृश Adj. *dir Herrlichem ähnlich.*

*भगवद्द्रुम m. wohl *der heilige Feigenbaum.*

भगवद्ध्यानसोपान n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

भगवद्भक्तितरंगिणी f., °भक्तिनिर्णय m., °भक्तिरत्नावली f., °भक्तिरसायन n., °भक्तिविलास m., °भक्तिविवेक m., °भक्तिस्तोत्र n. (Bühler, Rep. No. 474) und भगवद्भास्कर m. Titel von Werken.

भगवद्भात m. N. pr. eines Mannes.

भगवद्विलासरत्नावलि f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

भगवद्विशेष m. N. pr. eines Mannes.

भगवत् 1) Adj. *a*) *gutbegabt, glücklich, glückselig.* — *b*) *hehr, herrlich, erhaben* als Bez. höherer und göttlicher Wesen und heiliger Personen. Häufig in der Anrede Voc. Sg. m. भगवन्, भगवस् und भगोस्, f. भगवति, Pl. m. भगवत्तस्. Im Nom. mit der 3ten Person in der Anrede. Bei den Buddhisten häufig vor Titeln heiliger Bücher. Compar. भगवत्तर (Çâṅkh. Gṛhj. 3,7), Superl. भगवत्तम (Pâr. Gṛhj. 3,2,7). — 2) m. Bez. *a*) Vishṇu-Kṛshṇa's. — *b*) Çiva's 139,20. — *c*) eines Buddha, Bodhisattva oder Ǵina. — 3) f. भगवती *a*) Bez. *α*) der Lakshmî. — *β*) der Durgâ. — *b*) Titel des 5ten Aṅga der Ǵaina.

भगवत्त m. N. pr. eines Fürsten.

भगवत्तदेव m. N. pr. eines Mannes.

भगवत्तभास्कर m., भगवन्नामकौमुदी f., °प्रकाश m. und भगवन्नाममाहात्म्यग्रन्थसंग्रह m. Titel von Werken.

भगवन्मय Adj. Vishṇu oder Kṛshṇa *in sich bergend, ganz ihm ergeben.*

*भगवित्त m. N. pr. eines Mannes.

भगवेदन Adj. *eheliches Glück verkündend.*

भगस् n. in einer Formel = भग *Glück.*

भगकृन् Adj. Beiw. Çiva's (auf Vishṇu übertragen).

भगकारिन् und भगाक्षिकृन् Adj. Beiw. Çiva's.

1. भगाङ्क m. *eine vulva als Brandmahl* MBh. 13, 61,21.

2. भगाङ्क Adj. (f. आ) *durch eine vulva gekennzeichnet* MBh. 13,14,233. 234. Hariv. 7593. Spr. 2049 (Conj.).